

hier ga ik nooit meer weg'

Vervolg van voorpagina

Enige jaren geleden is KPN begonnen met de verkoop van de woningen in Radio Kootwijk met als gevolg dat er nieuw jong bloed en mensen van buitenaf naar het dorp trokken, het begin van een groeiende saamhorigheid die zich op dit moment vertaalt in een explosie van gezamenlijke activiteiten.

Jessica van Burik is geboren en getogen in de Gerritsfles, een enclave van Radio Kootwijk. „En niemand heeft een mooiere jeugd gehad dan ik”, zegt Jessica. „Ik ben opgegroeid op de boerderij, oma had vijftien kinderen en er waren dus ook kleine kinderen genoeg om mee te spelen. Zaterdags stond de hele dag de koffie klaar voor iedereen, we hadden de ruimte om te spelen en om hutten te bouwen. Met de grote VAD-bus naar school en ieder klasgenootje wilde wel bij ons thuis spelen, wij woonden als kind in een klein paradijs.”

Dat het voor de ouderen anders geweest moet zijn, kan ze zich nu wel voorstellen. „Het was natuurlijk een héél kleine gemeenschap, iedereen werkte bij dezelfde baas maar ook in de vrije tijd waren ze op elkaar aangewezen. Het was de PTT of KPN die ons leven bepaalde, ik kan die naam niet meer horen. Wat dat betreft kan ik me ook voorstellen dat er van buitenaf werd gesproken over een verbanningsoord. We woonden mooi maar waren aan regels gebonden. Gelukkig is dit nu sterk veranderd, ik ben blij dat KPN alles heeft verkocht, dat er nieuw bloed is gekomen in het dorp. Mensen met andere ideeën, met een andere instelling, die ruimer denken.”

Radio Kootwijk telt op dit moment precies 85 inwoners. „Visser, Zeeman, Sileas...” Jessica dreunt zo alle namen bij 37 huizen in het dorp op. „Het aantal inwoners is trouwens 85,5 want wij verwachten ons eerste kindje en daarnaast zijn er natuurlijk nog de elf huizen en de 27 inwoners van de Gerritsfles, dus ruim honderd samen.”

Voor de bewoners van Radio Kootwijk is hun dorp nu het bloeiend hart van de Veluwe. Zo vindt ook Peter Kruis, die drie jaar geleden vanuit Rotterdam naar de rust en de stilte van dit stukje Gelderland kwam. „Waanzinnig is het hier en er wordt zoveel gedaan. Hier ga ik nooit meer weg. Ik was gelijk verkocht toen ik de kans kreeg om juist hier een woning te kopen en dan blijkt ook nog eens dat hier meer georganiseerd wordt dan in de grote stad. Natuurlijk moet je het wel zelf en samen doen, maar toch. Schatgraven, voetballen, klootschieten, palmpasen, halloween, paaseieren zoeken, vreugdevuren, tennissen, dauwtrappen, noem maar op. Binnenkort ook een Asterix en Obelix-feest met een wild zwijn aan het spit en omdat we niet beschikken over een gemeenschappelijke recreatieruimte, gewoon op straat, midden in het dorp.”

Maar het is niet allemaal koek en ei voor de inwoners van Radio Kootwijk. Door de wat afgelegen ligging is het dorp ogenschijnlijk toch moeilijk bereikbaar. Peter Kruis: „Fietsers en recreanten weten radio Kootwijk wel te vinden. Ik ken geen mooiere plek om te fietsen, maar gaan we praten over gemeentelijke diensten of een koerier of bezorger dan wordt het anders. Een voorbeeld? Begin april was hier een grote heide- en bosbrand die tot op 500 meter van het terrein van mijn overbuurman kwam. Allereerst had de brandweer moeite om de juiste locatie te vinden, vervolgens konden ze geen waterputten vinden en stonden ze in de file om water van het zendstation op te pompen. Daardoor zijn natuurlijk veel kostbare meters natuur extra verloren gegaan. Nu hebben ze de waterputten gemarkeerd met blauwe verf op de straat, maar natuurlijk had dit veel eerder moeten gebeuren.”

Een busverbinding kent het dorp niet. „En de treintaxi stopt officieel bij de Wending op ongeveer 6 kilometer van het dorp”, weet Peter. „De postcode geeft aan dat we in Hoog Soeren liggen en een routeplanner stuurt een automobilist al bij de afslag Barneveld van de snelweg af. Iemand die een wasmachine moet afleveren is uren aan het zoeken. De bewegwijzering is slecht en de postcode zou moeten worden aangepast.”

Jessica weet er ook alles van: „Recentelijk heb ik contact opgenomen met een verloskundige en toen ik vertelde dat ik in Radio Kootwijk woonde werd er doodleuk verteld dat ik naar Barneveld moest. We vallen toch echt onder de gemeente Apeldoorn hoor, maar ze kennen ons daar blijkbaar nog steeds niet. We hebben overigens naast een evenementencommissie ook een belangencommissie die ons vertegenwoordigt bij de gemeente en die hebben al best veel kunnen realiseren, maar er moet nog veel veranderen en verbeteren. Ondertussen hebben we onderling als bewoners veel plezier met elkaar maar structureel moet er dus nog wel het één en ander verbeterd worden. Maar ik voel mijzelf gewoon een trotse bewoner van het dorp. Wanneer iemand denigrerend zegt 'woon jij in Radio Kootwijk?', dan denk ik bij mezelf 'ja, ik lekker wel en jij woont in de Maten of in Zevenhuizen'.”